

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ
ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

ΑΡΧΕΙΑΚΑ
ΤΕΚΜΗΡΙΑ
Ε ΤΥΠΟΣ

**«Τότε που η Χίμαιρα»
η λογοτεχνική διαδρομή του Αργύρη Χιόνη**

Ο Αργύρης Χιόνης στη «Μνημειακή Ελιά Βουβών» (2.6.2009)
(Φωτογραφικό αρχείο Χρύσας Κοντοθεοδώρου)

**Α' ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ ΑΡΧΕΙΑΚΩΝ ΤΕΚΜΗΡΙΩΝ -- ΤΥΠΟΥ**

Σάββατο 27/3, 10.00-15.00

Join Zoom Meeting

<https://upatras->

[gr.zoom.us/j/93380437516?pwd=L2ErMkMreHhwRlByMmVMQkdGNHVNUOT09](https://upatras-gr.zoom.us/j/93380437516?pwd=L2ErMkMreHhwRlByMmVMQkdGNHVNUOT09)

Meeting ID: 933 8043 7516

Passcode: 055034

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

10.00- 10.20: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΩΣΤΙΟΥ, «Στα ίχνη του Αργύρη Χιόνη»

10.20-10.40: ARNOLD VAN GEMERT, «Ο Αργύρης Χιόνης στην Ολλανδία (1968-1973)»

10.40-11.00: ΓΙΩΤΑ ΚΡΙΤΣΕΛΗ, «Όντα και μη όντα στο πεζογραφικό έργο του Αργύρη Χιόνη»

11.00-11.20: ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΓΑΡΑΝΤΟΥΔΗΣ, «Η λογοτεχνία του Αργύρη Χιόνη: Στην πορεία προς την υπέρβαση των μορφολογικών ορίων ποίησης και πεζογραφίας»

11.20-11.40: ΜΑΡΙΑ ΨΑΧΟΥ, «Το 'ζαχαρωμένο βότσαλο' της ποίησης του Α. Χιόνη και τα ποιήματά του σε πεζό»

11.40-12.00: ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΡΟΥΜΠΙΑΣ, «Το υπερλογικό στοιχείο στο λογοτεχνικό έργο του Αργύρη Χιόνη»

12.00-12.30: συζήτηση

12.30-12.50: ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΚΟΤΣΗ, «Η "διακειμενική ποιητική" ως θεματική στην πεζογραφία του Αργύρη Χιόνη»

12.50-13.10: ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΤΣΙΤΛΑΚΙΔΗΣ, «Από τον Ηράκλειτο στον Καμιμούρα Γιουτάκα. Ένα παιχνίδι διακειμενικότητας διά χειρός Αργυρίου Χιόνη»

13.10-13.30: ANNA ΞΕΝΟΥ, «Μια περιδιάβαση στο ποιητικό σύμπαν του Αργύρη Χιόνη»

13.30-13.50: ΔΗΜΗΤΡΑ ΤΖΟΥΡΑΜΑΝΗ, «Αντικατοπτρισμοί του τέλους: ο καθρέφτης στην ποίηση του Αργύρη Χιόνη»

13.50-14.10: ΜΑΡΙΑ ΓΛΑΡΟΥ, «"Ακόμα μερικές πέτρες" υπό το πρίσμα της Βίβλου»

14.10-15.00 Συζήτηση και κλείσιμο

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

[Με τη σειρά αναγραφής τους στο Πρόγραμμα]

Κατερίνα Κωστίου

Στα ίχνη του Αργύρη Χιόνη

Παρουσίαση του αρχαιακού υλικού του ΕΑΤΤ για τον Αργύρη Χιόνη, καθώς και των δράσεων που βρίσκονται σε εξέλιξη.

Arnold van Gemert

Ο Αργύρης Χιόνης στην Ολλανδία (1968-1973)

Προσωπική μαρτυρία του ομότιμου καθηγητή του Πανεπιστημίου του Άμστερνταμ για την περίοδο της αυτοεξορίας του Αργύρη Χιόνη στην Ολλανδία, όπου και ξεκίνησε η συγγραφική του δράση.

Γιώτα Κριτσέλη

Όντα και μη όντα στο πεζογραφικό έργο του Αργύρη Χιόνη

Το παιχνίδι με την ταυτότητα και τις ιδιότητες των όντων επανέρχεται συχνά στο πεζογραφικό αλλά και στο ποιητικό έργο του Αργύρη Χιόνη. Εκκινώντας από τη διαπίστωση αυτή, η εισήγηση θα εστιάσει στα ακόλουθα θέματα:

- στον τρόπο με τον οποίο ο Αργύρης Χιόνης χειρίζεται τις πηγές του: (α) τα ποικίλα κείμενα περί ζώων της αρχαιότητας, τα μεσαιωνικά «βεστιάρια» (bestiaria, είδος με μεγάλη διάδοση στην ευρωπαϊκή γραμματεία) και το *Βιβλίο των φανταστικών όντων* του Μπόρχες, (β) τα μικρά πεζά του Κάφκα
- στην παρωδιακή υφή των κειμένων
- στο παιχνίδι ως βασικό συστατικό της ποιητικής του Χιόνη στο πεζογραφικό του έργο
- στον ρόλο του αυτοβιογραφικού και του βιωματικού στοιχείου στην εξέλιξη της γραφής του.

Θα επιχειρηθεί, τέλος, να απαντηθεί το ερώτημα αν πίσω από την παρωδιακή και παιγνιώδη μορφή των κειμένων λανθάνουν άλλα, σοβαρότερα θέματα.

Ευριπίδης Γαργαντούδης

Η λογοτεχνία του Αργύρη Χιόνη: Στην πορεία προς την υπέρβαση των μορφολογικών ορίων ποίησης και πεζογραφίας

Η εστίαση στο ποιητικό έργο του Αργύρη Χιόνη, όπως αυτό έχει συμπεριληφθεί στη συγκεντρωτική έκδοση *Η φωνή της σιωπής. Ποιήματα 1966-2000*, αλλά και η αδρομερής συνεξέταση του ποιητικού έργου του με τα πεζογραφικά κείμενά του, μπορούν να λειτουργήσουν ως παράδειγμα αναστοχασμού για το πώς έχει διαμορφωθεί το μορφολογικό τοπίο της ποίησης κατά τις τελευταίες δεκαετίες, σχηματικά από την αρχή της μεταπολίτευσης μέχρι σήμερα: ο σύγχρονος ελληνικός ποιητικός λόγος βρίσκεται στην πορεία προς την υπέρβαση των μορφολογικών ορίων ποίησης και πεζογραφίας.

Μαρία Ν. Ψάχου

Το ζαχαρωμένο βότσαλο της ποίησης του Α. Χιόνη και τα ποιήματά του σε πεζό

Τα ποιήματα σε πεζό του Α. Χιόνη αποτελούν από τις πλέον χαρακτηριστικές ειδολογικές επιλογές του που υλοποιούν το ποιητικό του αίτημα η ποίηση ως ζαχαρωμένο βότσαλο να λειτουργεί διττά τόσο ως λυτρωτική αισθητική απόλαυση όσο και ως «φθονερό καταφύγιο» της υπαρξιακής ανθρώπινης περιπέτειας ιδωμένης ως εξαγνιστικής δοκιμασίας, κάποτε επώδυνης συντριβής οπωσδήποτε γενναίας εξημέρωσης του πόθου του ανέφικτου λόγω της αμεταμφίεστης αλήθειας που λανθάνει σ' αυτή. Με προσωπικούς όρους ποιητικής αφήγησης ανιχνεύσιμης στη συντακτική δομή του στίχου στον οποίο συχνά ηχεί ο ρυθμός και το μέτρο του ποιητικού έμμετρου λόγου, συμβολικά υπαινικτικές εικονοπλαστικές συζεύξεις ρεαλιστικής αλληγορίας, ενίοτε στοιχεία παραμυθιού τα οποία διατρέχει ένα διακριτικός νοσταλγικός λυρισμός, μέσα από ένα ενδιαφέρον παιχνίδι εναλλαγής προσώπων και προσωπειών που συχνά συστήνουν διάλογο αποκαλύπτοντας τα όρια του δραματικού και με την δευτεροπρόσωπη επικοινωνιακή αποστροφή, ενδιαφέρουσα αισθητική και ιδεολογική λειτουργία παρακειμενικών στοιχείων, διεκδικεί την ουτοπία της ζωής και την ανάγκη του απολεσθέντος ουρανού του σύγχρονου (μεταπολεμικού και της μεταπολίτευσης) ανθρώπου στη συνάντησή του με τη «Σκοτεινή κυρία» της ποιητικής τέχνης που τον επισκέπτεται Στο Υπόγειο και στα Εσωτικά τοπία της ψυχής του. Ο Ακίνητος δρομέας της ποίησής του δοσμένος αντισυμβατικά και στωικά στη διαρκή ανώφελη επιμονή του καθημερινού να καταστεί αιώνιο¹, σπουδαίος σιωπητής μεγάλων αποστάσεων,² προκρίνοντας ως έκφραση ποιητικής ηθικής τη σιωπή, δηλωτική του αντιρητορικού τόνου της ποίησής του που ακονίζει τα όρια της δυναμικής της και στην τέχνη της λιτότητας και της αποσιώπησης, αναζητά την ουσιαστική προσπέλαση στα υπαρξιακά,

¹ Α. Χιόνης, *Ο ακίνητος δρομέας*, Νεφέλη, 1996, σ. 43.

² Ο.π., σ. 13.

συνειδησιακά πλέον, ερωτήματα που συγκλονίζουν τον ευαισθητοποιημένο άνθρωπο και αφορούν την αγωνία της ύπαρξης, τη δύναμη του έρωτα και της αγάπης, του χρόνου και του θανάτου, την μοναξιά και τη ματαιότητα, αλλά και τη ζωή μέσα από τη ζωή της ποίησης. Τα ποιήματά του σε πεζό, τοπία ή αποσπάσματα τοπίων,³ ιστορίες μια εποχής που πέρασε χωρίς ποτέ να έχει έρθει,⁴ έχουν τη δύναμη να αποκαλύπτουν το γυμνό κορμί της ποίησης, θαμμένη(ς) κάτω από αλλεπάλληλα στρώματα λέξεων⁵.

Γιάννης Στρούμπας

Το υπερλογικό στοιχείο στο λογοτεχνικό έργο του Αργύρη Χιόνη

Ένα από τα πιο ιδιαίτερα στοιχεία της λογοτεχνίας του Χιόνη είναι η υπέρβαση της έλλογης τάξης των πραγμάτων. Στα υπερβατικά σύμπαντα του συγγραφέα οι λογοτεχνικοί του ήρωες ή το ίδιο το ποιητικό υποκείμενο αποκτούν υπόσταση εξωλογική. Άψυχα όντα μεταστοιχειώνονται σε έμψυχα κι αντίστροφα. Οι μεταστοιχειώσεις οδηγούνται μέχρι τη μετάλλαξη υλικών όντων σε άυλα, σε έννοιες αόριστες, ενώ ισχύει και η αντίστροφη διαδικασία, με έννοιες αόριστες να μετατρέπονται σε πλάσματα υλικά. Το περιβάλλον των όντων τοποθετείται σε διαστάσεις αφύσικες, μη ρεαλιστικές. Μεταξύ ασύμβατων πλασμάτων αναπτύσσονται παράδοξες σχέσεις. Ο χώρος και ο χρόνος, καταπώς γίνονται αντιληπτά από τον μέσο νου, καταλύονται. Απίθανα όντα προστίθενται στους γνώριμους ενοίκους του φυσικού περιβάλλοντος. Η παρούσα διερεύνηση συγκεντρώνει τα στοιχεία του έργου του Χιόνη που υπερβαίνουν την έλλογη τάξη των πραγμάτων και, στεγάζοντάς τα, με όποια ορολογία κι αν εμφανίζονται ή σε όποιο είδος που αναμετριέται με τη συμβατική λογική κι αν παραπέμπουν, υπό τη σκέπη του όρου «υπερλογικό», προβαίνει σε θεώρηση της ιδιαίτερης λογοτεχνικής τους λειτουργίας.

Γεωργία Γκότση

Η «διακειμενική ποιητική» ως θεματική στην πεζογραφία του Αργύρη Χιόνη

Η κριτική έχει σημειώσει ως κεντρικό τεχνοτροπικό χαρακτηριστικό της γραφής του Αργύρη Χιόνη την ευθεία ή υπόγεια συνομιλία της με έργα άλλων δημιουργών, ποιητών, πεζογράφων, μουσικών ή ζωγράφων· μια πολύτροπη σχέση που υποστηρίζεται και περιπλέκεται από τη διπλή ιδιότητα του Χιόνη ως λογοτέχνη και μεταφραστή. Η ανακοίνωση εστιάζοντας στις τρεις τελευταίες συλλογές πεζών του συγγραφέα (2008, 2016 και 2020) επιχειρεί να δείξει πώς η πολυεπίπεδη «διακειμενική ποιητική» του Χιόνη,

³A. Χιόνης, *Εσωτικά τοπία*, Νεφέλη, 1991, σ. 85

⁴ Ο.π., σ. 25

⁵ Ο.π., σ. 86

πέρα από μέθοδος σύνθεσης των κειμένων του, ανάγεται σε θεματικό πυρήνα μιας σειράς ώριμων αφηγημάτων του. Σε αυτά, όπως υποστηρίζω, ο συγγραφέας, με τον γνωστό παιγνιώδη και αλληγορικό τρόπο του, πραγματεύεται κεντρικά ζητήματα που έχουν τεθεί από τη μεταμοντέρνα έκφραση της διακειμενικότητας --την αμφισβήτηση της μοναδικότητας του καλλιτέχνη και της έννοιας της πρωτοτυπίας, τη διάβρωση των παραδοσιακών ειδολογικών και αισθητικών συμβάσεων, την υπονόμηση του υψηλού και τη μείξη του με το «λαϊκό/δημοφιλές» (popular)-- συλλογιζόμενος πάνω στα όρια και υπερασπιζόμενος, με αυτο-αναφορική συνέπεια, τα εγχειρήματα της ίδιας της γραφής του.

Κυριάκος Τσιτλακίδης

Από τον Ηράκλειτο στον Καμιμούρα Γιουτάκα. Ένα παιχνίδι διακειμενικότητας δια χειρός Αργύρη Χιόνη

Η ανακοίνωση θα εστιάσει στο κείμενο «Τα ηρακλείτεια χαϊκού και τάνκα του Καμιμούρα Γιουτάκα» της συλλογής *Η πολιτεία Λαβύρινθος και άλλες αθησαύριστες ιστορίες* (Κίχλη, Αθήνα 2020). Κύρια στόχευση της ανακοίνωσης είναι η ανίχνευση της διακειμενικότητας του συγκεκριμένου κειμένου και η σύνδεσή του με το συνολικό έργο του Αργύρη Χιόνη. Παράλληλο ζητούμενο αποτελεί ο εντοπισμός των πραγματολογικών παιγνίων που εμπεριέχονται στο κείμενο και η εξέταση της λειτουργίας τους στο ευρύτερο πλαίσιο της ποιητικής του Χιόνη. Η παρακολούθηση του μετασχηματισμού των ηρακλείτειων ρήσεων σε χαϊκού και τάνκα στοχεύει αφενός στην ανάδειξη των προεκτάσεων που διαβλέπει ο Χιόνης στο πρωτότυπο αρχαίο κείμενο, αφετέρου στη συσχέτισή τους με άλλα χαϊκού και τάνκα του δημιουργού. Τέλος θα εξεταστούν οι εκλεκτικές συγγένειες του Καμιμούρα Γιουτάκα με τον Esteban Argentea Nieve, έναν άλλο ετερόνυμο του Αργύρη Χιόνη.

Άννα Ξένου

Μια περιδιάβαση στο ποιητικό σύμπαν του Αργύρη Χιόνη

Η εισήγηση αυτή στοχεύει να αποτελέσει μία αδρομερή περιδιάβαση σε τρεις βασικούς θεματικούς άξονες της ποίησης του Αργύρη Χιόνη. Αρχικά, θα γίνει μια προσπάθεια αιτιολόγησης της γραμματολογικής ένταξης του ποιητή στη γενιά του '70. Θα επισημανθούν στοιχεία του έργου του, που τον κατατάσσουν σε αυτή τη γενιά, αλλά και ποιητικές συγγένειες, που καθόρισαν τόσο την πρόωμη όσο και την όψιμη ποιητική παραγωγή του. Στη συνέχεια, σταχυολογώντας ποιήματα από όλες τις ποιητικές συλλογές του Χιόνη, θα παρουσιαστούν τρεις βασικοί θεματικοί άξονες του ποιητικού σύμπαντός του: α) θέματα σχετικά με τον Άνθρωπο και τον Θάνατο, β) θέματα σχετικά

με τις έννοιες της μεταμόρφωσης και του παράδοξου, αλλά και γ) θέματα σχετικά με τη «Σκοτεινή Κυρία», με την ίδια την Ποίηση, την παράδοξη «Φωνή της Σιωπής». Θα δοθεί έμφαση στην αρχική προσπάθειά του να γράψει ποίηση με σταθερή μορφή και στην κατοπινή μόνιμη επιλογή του να καταργήσει κάθε φόρμα και να γράψει «αντισυμβατικά». Θα τονισθεί, επίσης, η στενή σχέση του ποιητή με την ελληνική φύση και γη, των οποίων η αξία εξαιρείται σε αυτό που ορίζουμε ως *oeuvre*. Η ποίηση του Χιόνη αποτελεί ένα έμμεσο, δριμύ και ηχηρό «κατηγορώ» στον αστικό βίο και στις συνακόλουθες αρνητικές συνέπειες αυτού στον ψυχισμό του σύγχρονου ανθρώπου. Στα ποιήματά του Χιόνη βρίσκει κάποιος την ισορροπία ανάμεσα στο ανθρώπινο «εγώ» και στο βιολογικό «είναι», καινοτόμο στοιχείο για τη γενιά του '70. Τέλος, σε αυτή την εισήγηση, μέσω μίας σύντομης αναφοράς στις λέξεις που «κατοικούν» στο ποιητικό εργαστήρι του Αργύρη Χιόνη, θα αναδειχθεί η προσπάθειά του ποιητή να δώσει έναν εσωτερικό ρυθμό στην πεζομορφη γραφή του, χαρίζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο απλόχερα σε κάθε αναγνώστη τον πλούτο των εκφραστικών μέσων που επέλεξε και αξιοποίησε στην ποίησή του.

Δήμητρα Τζουραμάνη

Αντικατοπτρισμοί του τέλους: ο καθρέφτης στην ποίηση του Αργύρη Χιόνη

Ο καθρέφτης αποτελεί στοιχείο της ποιητικής οντολογίας του Αργύρη Χιόνη. Εκτός από ερμηνευτικές λειτουργίες έχει προσλάβει και αφηγηματολογικές ή μεταφορικές συνδηλώσεις που συνδέονται με την τεχνική της *mise en abyme*. Στην παρούσα εργασία θα διερευνήσουμε τους τρόπους αξιοποίησης και δημιουργικής ανάπλασης του μοτίβου με ενδεικτικά παραδείγματα. Σημαντικό ρόλο στην ανάλυσή μας θα παίξει η συγκριτική θεώρηση του θέματος αυτού και οι διακειμενικές συγκλίσεις/αποκλίσεις του καθρέφτη του Χιόνη με άλλους γνωστούς λογοτεχνικούς «καθρέφτες» με τους οποίους συνομιλεί, όπως τους καθρέφτες του Μπόρχες και το μύθημα του καθρέφτη στον μύθο του Νάρκισσου. Το *corpus* κειμένων το οποίο τροφοδότησε την εργασία αφορά το σύνολο των ποιημάτων του Χιόνη τα οποία περιλαμβάνονται σε αυτοτελείς εκδόσεις. Στο πεδίο μελέτης περιλαμβάνεται και το διήγημά του με τίτλο «Η ιστορία του Αμπού Μούραχ ες Αγκίμπ όπως την έζησε και την έγραψε ο Ράχιμπ ες Ράγκιμπ» από τη συλλογή διηγημάτων *Περί αγγέλων και δαιμόνων*, λόγω της, μικρής έκτασης, ελάσσονος αλλά όχι τυχαίας, αναφοράς του συμβόλου του καθρέφτη στο συγκεκριμένο διήγημα, στο οποίο συγκλίνουν και αλληλεπιδρούν σημαντικά στοιχεία της ποιητικής του Χιόνη.

Μαρία Γλάρου

«Ακόμα μερικές πέτρες» υπό το πρίσμα της Βίβλου

Ανάμεσα στη θρησκεία και τη λογοτεχνία έχει αναπτυχθεί, από την αρχαιότητα ακόμα, μια διαλογική σχέση, καθώς η συνάντηση του ανθρώπου με το ιερό πάντα αποτελεί γόνιμο έδαφος. Το θρησκευτικό στοιχείο στο έργο του Αργύρη Χιόνη (1943-2011) τροφοδοτεί τον ποιητικό του λόγο. Το σημείο συνάντησής τους θα αποτελέσει το πεδίο έρευνας της ανακοίνωσής μου.

Στις θρησκευτικές αναφορές του ποιητή εντοπίζονται διακείμενα και μοτίβα τα οποία συνδέονται με κείμενα της Παλαιάς και Καινής Διαθήκης. Οι άμεσες ή υπαινικτικές αναφορές σε ιερά πρόσωπα ή στον Παράδεισο ως μεταθανάτιο μακάριο τόπο καθώς και διάφοροι συμβολισμοί, όπως αυτός του ιχθύος, χρησιμοποιούνται από τον Χιόνη με διάφορες ευκαιρίες. Πιο συγκεκριμένα, στόχος της παρούσας ανακοίνωσης είναι η ανάλυση της ενότητας «Ακόμα μερικές πέτρες» από την ποιητική συλλογή *Λεκτικά Τοπία* (1983), υπό το πρίσμα της Βίβλου. Στην ποιητική αυτή ενότητα γίνονται έμμεσες αναφορές στο βιβλίο της Γενέσεως, τη θυσία του Αβραάμ, τον προφήτη Ησαΐα, τον Λωτ. Τα θρησκευτικά σύμβολα αποτελούν τα εργαλεία και την πρώτη ύλη, τα οποία χρησιμοποιεί ο Χιόνης για να κατασκευάσει το ποιητικό του σύμπαν. Άξονα της μελέτης μου θα αποτελέσει το μοτίβο της πέτρας/λίθου, το οποίο εντοπίζεται στην χριστιανική παράδοση με πολλές νοηματοδοτήσεις και ερμηνείες. Άλλωστε, στην αρχέγονή της διάσταση και στην «κοινή συμβολική όλων των ανθρώπων, η πέτρα, σταθερή, διαρκής, βαριά, είναι σύμβολο δυνάμεως». Ο Χιόνης χρησιμοποιεί μεταξύ άλλων την έννοια του λίθου για να συμβολοποιήσει τα προσωπικά του βιώματα. Χρησιμοποιώντας το χιούμορ, αυτοσαρκαζόμενος με λόγο διανθισμένο με αντηχήσεις, αναγραμματισμούς, επαναλήψεις και συμβολισμούς, θα επιχειρήσει να αποτυπώσει το αδιέξοδο και τον παραλογισμό του ανθρώπινου βίου. Η μοναχική του στάση ζωής και η σθεναρή αντίθεσή του στα ανερμήνευτα κενά της ανθρώπινης συνθήκης, λειτουργεί παραμυθητικά, έστω και παροδικά, στον πάσχοντα σύγχρονο άνθρωπο. Συλλέκτης εμπειριών ο “γήινος” Χιόνης ακροβατεί σαν σχοινοβάτης ανάμεσα στην ματαιότητα της ανθρώπινης ύπαρξης και στην κατάφαση της ζωής.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

[Σε αλφαβητική σειρά]

Ο **Ευριπίδης Γαραντούδης** είναι καθηγητής Νεοελληνικής Φιλολογίας στο Τμήμα Φιλολογίας του Ε.Κ.Π.Α. Για το μεγαλύτερο μέρος του επιστημονικού και γενικότερα του συγγραφικού έργου του, βλ. <http://uoa.academia.edu/EvripidisGarantoudis>

Ο **Arnold van Gemert** είναι ομότιμος καθηγητής Βυζαντινής και Νεοελληνικής Φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο του Άμστερνταμ και επίτιμος διδάκτορας των Πανεπιστημίων Θεσσαλονίκης και Κρήτης.

Η **Γεωργία Γκότση** είναι αναπληρώτρια καθηγήτρια Νεοελληνικής και Συγκριτικής Φιλολογίας στο Τμήμα Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Πατρών. Για το επιστημονικό και συγγραφικό της έργο βλ. <http://philology.upatras.gr/teachers/gkotsi-georgia/>

Η **Μαρία Γλάρου** είναι απόφοιτος του Τμήματος Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Πατρών και φοιτήτρια του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών του ίδιου Τμήματος. Για τα έτη 2020-21 έχει λάβει την υποτροφία εσωτερικού «Μαρία Μιράσγεζη».

Η **Γιώτα Κριτσέλη** ίδρυσε το 2008 και έκτοτε διευθύνει τις εκδόσεις Κίχλη. Έχει ασχοληθεί ερευνητικά με το έργο νεοελλήνων συγγραφέων --μεταξύ άλλων του Νίκου Καχτίση και του Αργύρη Χιόνη-- και έχει επιμεληθεί φιλολογικά τις εκδόσεις των έργων τους.

Η **Κατερίνα Κωστίου** είναι καθηγήτρια Νεοελληνικής Φιλολογίας στο Τμήμα Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Πατρών. Είναι, επίσης, διευθύντρια του Εργαστηρίου Αρχειακών Τεκμηρίων—Τύπου. Για το επιστημονικό και συγγραφικό της έργο βλ. <https://upatras.academia.edu/KaterinaKostiou>

Η **Άννα Ξένου** σπούδασε στο Τμήμα Φιλολογίας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Συνέχισε με μεταπτυχιακές σπουδές στη λογοτεχνία στο Τμήμα Βυζαντινών και Νεοελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου King's College του Λονδίνου. Από το 2000 έως και σήμερα εργάζεται ως φιλόλογος στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Έχει συγγράψει τη συλλογή διηγημάτων «Σφάλμα σύνδεσης». Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα σχετίζονται με τη φόρμα του διηγήματος, καθώς και με τη νεοελληνική ποίηση της γενιάς του '70.

Ο **Γιάννης Στρούμπας** είναι υποψήφιος διδάκτορας Νεοελληνικής Φιλολογίας στο ΔΠΘ. Η διπλωματική του εργασία που εκδόθηκε πρόσφατα (*Η ασάφεια των ορίων*, εκδ. Σμίλη, Αθήνα 2021) έχει θέμα της το υπερλογικό στοιχείο στο λογοτεχνικό έργο του Αργύρη Χιόνη. Έχει εκδώσει τρεις ποιητικές συλλογές, δύο τόμους δοκιμίων και δύο ανθολογίες (Αλέξανδρος Σούτσος και Αργύρης Χιόνης).

Η **Δήμητρα Τζουραμάνη** είναι απόφοιτος του Τμήματος Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Πατρών και του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών του ίδιου Τμήματος. Το διάστημα Ιαν.-Ιουν. 2018 συμμετείχε στο πρόγραμμα ανταλλαγής φοιτητών Erasmus+ στη Λυών της Γαλλίας, Département des Lettres, Université Lumière Lyon 2.

Ο **Κυριάκος Τσιτλακίδης** είναι υποψήφιος διδάκτορας (PhD) του Τμήματος Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Πατρών, κάτοχος μεταπτυχιακού διπλώματος (MSc) και απόφοιτος του Τμήματος Φιλολογίας του ΑΠΘ. Έχει εκδώσει πέντε ποιητικές συλλογές (με το ψευδώνυμο Κυριάκος Ραμολής) και έχει επιμεληθεί την έκδοση διηγημάτων του Αργύρη Χιόνη *Η πολιτεία Λαβύρινθος και άλλες αθησαύριστες ιστορίες*.

Η **Μαρία Ψάχου** είναι διδάκτωρ Νεοελληνικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Το συγγραφικό και ερευνητικό της έργο αφορά κυρίως σε θέματα της μεταπολεμικής και σύγχρονης νεοελληνικής λογοτεχνίας.

Βλ. <https://independent.academia.edu/ΜαρίαΨάχου>